

Proiect realizat cu sprijinul Municipiului Baia Mare

Municipiul Baia Mare

Gazeta

de

NR. 44, mai 2015

RELIGIE ȘI SPIRITUALITATE ORTODOXĂ

UN PROIECT AL ASOCIAȚIEI TINERILOR ORTODOCȘI AI PROTOPOPIATULUI BAIJA MARE ÎN PARTENERIAT CU

ÎPS JUSTINIAN,
Arhiepiscopul
Maramureșului
și Sătmărilor,
un sfânt contemporan

A rectitorit Episcopia Maramureșului și Sătmarului, pe care o conduce până azi, a sfințit sute de biserici, a rostit mii de cuvântări, multe din ele fiind înregistrate și păstrate în audioteca Eparhiei.

Ține un jurnal permanent cu însemnări, cugetări și evenimente din viața Bisericii care a depășit 130 volume în manuscris.

Sfântul Serafim de Sarov spunea: „Dobândește pacea, și mii de oameni din jurul tău se vor mântui. Atunci când un om se află într-o stare de pace a minții, el poate de la sine să le ofere celorlalți lumina necesară luminării rațiunii”. ÎPS Justinian, Arhiepiscopul Maramureșului și Sătmarului a dobândit încă din tinerețe această pace care luminează minți, și mai ales suflete și, mai ales a demonstrat că, indiferent cât de grele ar fi vremurile, poate exista viață trăită după voia lui Dumnezeu. Și, mai ales, că există nădejde de mântuire.

Cuvântul lui Dumnezeu, pe care ÎPS Justinian ni-l transmite, exprimă de fiecare dată răspunsul căutărilor duhovnicești ale epocii noastre. Iar viața sa este un model de statornicie, curaj, credință și, mai ales, de dragoste. Până a-l cunoaște, pentru noi, sfinții existau doar în icoane și în cărți, în afara realității zilnice, dar chipul său, cuvântul său și mai ales viața sa dezminț această idee. Arhiepiscopul Maramureșului și Sătmarului este un sfânt contemporan.

Starețul Iustinian Chira s-a preocupat îndeaproape de formarea unor viețuitori statornici și cu dragoste de mănăstire, îngrijindu-se de pregătirea lor intelectuală.

Înaltpreasfinția Sa Justinian Chira s-a născut la 28 mai 1921, în satul Plopiș din județul Maramureș, dintr-o familie de țărani evlavioși, la botez primind numele de Ioan. A urmat școala primară în satul natal (1928-1934). Între 1934-1941 a fost reținut acasă de părinți pentru sprijin în gospodărie, apoi a urmat doi ani cursurile Liceului Ortodox de băieți „Simion Ștefan” din Cluj. Mănat de dragostea de a-L sluji cât mai bine pe Dumnezeu, s-a dus la Mănăstirea „Sf. Ana” din Rohia, ca frate de mănăstire în 12 martie 1941, tuns în monahism sub numele de Justinian în 1942. La 15 august 1942 a fost hirotonit diacon, iar la 17 aprilie 1943 preot la Mănăstirea Rohia de către P.S. Nicolae Colan, Episcopul Vadului, Feleacului și Clujului. Între 22 noiembrie 1942 și 10 martie 1943 este încorporat, în ciuda hainei clericale, în armata maghiară la Mișcolț. În împrejurările istorice dramatice dintre 1940-1944, monahii din Mănăstirea Rohia trăiau într-o

ÎPS Justinian, Arhiepiscopul Maramureșului și Sătmarului, un sfânt contemporan

înfrigurată nădejde: eliberarea țării și a Transilvaniei. În zorii în care această speranță devenea o certitudine, este numit stareț la Rohia tânărul ieromonah, în vârstă de 23 de ani, Iustinian Chira, care avea să conducă acest sfânt locaș, aproape 30 de ani; una din cele mai îndelungate și rodnice stareții.

Sărbătorirea hramului mănăstirii, la 15 august 1944, s-a desfășurat într-o atmosferă sufletească nemaîntâlnită. Episcopul Nicolae Colan, înțelept și înflăcărat patriot, a slujit cu mare fast,

reaprinzând speranțele eliberării în sufletele credincioșilor.

Obștea monahală era alcătuită din 7 persoane, dintre care 5 foarte tineri, Episcopul Nicolae Colan i-a încurajat, afirmând: „Suntem convingeți că... Se va forma aici un focar de viață duhovnicească demna de tradiția mănăstirilor românești”. Viziunea a fost pe deplin confirmată.

Noul stareț a știut să reinvie viața monahală după regulile stabilite de întemeietorii monahismului ortodox. În cei aproape 30 de ani de

stăreție, Bunul Dumnezeu l-a ajutat să realizeze lucruri minunate atât pe plan duhovnicesc, cât și pe plan edilitar-gospodăresc. El a statornicit ca temelie a vieții și trăirii duhovnicești vechile reguli vasiliene ale monahismului: munca, rugăciunea și studiul.

Starețul Iustinian Chira s-a preocupat îndeaproape de formarea unor viețuitori statornici și cu dragoste de mănăstire, îngrijindu-se de pregătirea lor intelectuală. A formulat și câteva reguli de viață mănăstirească, dintre care amintim:

- 1) Să nu se primească frați din alte mănăstiri (principiul statorniciei);
- 2) Să nu fie primiți cei ce veneau cu gândul de a-și face o situație sau fugeau de răspundere în fața vieții, ori în fața muncii, întrucât așezământul cerea „zdroabă călugărească” (regula muncii);
- 3) Să nu fie primiți sentimentalii sau decepționații (regula vocației);
- 4) Să fie primiți numai oameni sănătoși, din familii cinstite, serioase și respectate în satul lor (regula credinței, a caracterului și a testării sociale).

Toate aceste reguli impuneau o soluționare riguroasă a credincioșilor dornici de viața monahală. De aceea, după 1944, s-a format la Rohia o obște nouă, cu tineri din satele din jurul mănăstirii, vrednici, statornici, legați de mănăstire și de poporul de aici. Studiile și le-a completat ulterior, fiind absolvent al Seminarului Teologic din Cluj Napoca și al Institutului Teologic de Grad Universitar din Sibiu. Pentru meritele sale în conducerea mănăstirii, la propunerea P.S. Teofil al Clujului, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române i-a conferit, în

anul 1967, rangul de arhimandrit, iar în anul 1973 a fost ridicat la rangul de arhieru, fiind ales episcop-vicar la Arhiepiscopia Vadului, Feleacului și Clujului.

În septembrie 1990 a fost ales episcop al Episcopiei Ortodoxe Române a Maramureșului și Sătmarului, fiind instalat la 11 noiembrie 1990. În această calitate inițiază reorganizarea de curând reînființatei Episcopii a Maramureșului și Sătmarului. În acest scop a cerut înființarea postului de episcop - vicar pe seama Episcopiei

Maramureșului și Sătmarului, post în care l-a propus pe arhimandritul Justin Hodea, starețul Mănăstirii „Sfânta Ana” - Rohia, care devine astfel P.S. Justin Sigheteanu.

A depus strădanii pentru înființarea unui Seminar Teologic la Baia Mare, municipiu reședința episcopală și pentru înființarea Secției de Teologie Ortodoxă la Universitatea de Nord din Baia Mare.

Ca episcop - vicar la Cluj a desfășurat o bogată activitate misionar - pastorală, administrativ - gospodărească și culturală.

A rectorit Episcopia Maramureșului și Sătmarului, pe care o conduce până azi, a sfințit sute de biserici, a rostit mii de cuvântări, multe din ele fiind înregistrate și păstrate în audioteca Eparhiei. Ține un jurnal permanent cu însemnări, cugetări și evenimente

din viața Bisericii care a depășit 130 volume în manuscris.

A pus piatra de temelie la peste 80 de biserici noi, s-au înființat încă trei protopopiate noi - cel de Vișeu, de Chioar și Oaș.

Numărul preoților Eparhiei Maramureșului a crescut de la 325 la 560 - deci s-au înmulțit numărul parohiilor sau au fost numiți mai mulți preoți la același altar. Ca arhieru a hirotonit peste 300 de preoți atât în calitate de episcop vicar la Cluj, cât și ca eparhiot la Maramureș. Față de patru mănăstiri, câte erau în 1992, astăzi în Eparhia Maramureșului și Sătmarului există peste 30 de mănăstiri și schituri - cele mai multe cu realizări dintre cele mai frumoase, biserici noi, case monahale, adevărate ansambluri mănăstirești. Are și o bogată activitate publicistică, cuvântul său zidind suflete și minți.

Reflecții

DIN CAIETELE ARHIEPISCOPULUI JUSTINIAN

De ziua sa de naștere, ÎPS Justinian, Arhiepiscopul Maramureșului și Sătmarului, le-a făcut un dar de suflet maramureșenilor: o părticică din gândurile, frământările și sentimentale sale, cuprinse în caietele 186 și 187, sintetizate și îngrijite de jurnalistul Mircea Crișan, într-o carte document „Reflecții. Din caietele Arhiepiscopului Justinian”.

Poronită din „bucuria de a îndrăzni” și devenită „bucuria de a mărturisi”, cartea „Reflecții. Din caietele Arhiepiscopului Justinian”, îngrijită de Mircea Crișan și lansată în ziua în care ÎPS Justinian a aniversat 94 de ani este o carte document, un volum cu o însemnătate deosebită pentru credincioși. Este pentru prima dată când pasaje din caietele ÎPS Justinian sunt publicate într-un volum distinct, de sine-stătător.

În argumentul cărții, jurnalistul Mircea Crișan explică: „Toată lumea a auzit de Caietele cu Reflecții ale Înaltpreasfințitului Arhiepiscop Justinian - al Maramureșului și Sătmarului, Caiete în care a scris zilnic din clipa în care a intrat pe poarta Mănăstirii Rohia în 12 martie 1941. La începutul anului 2015 a ajuns să scrie în al 187-lea Caiet. Toate sunt caiete cu sute de pagini. În total, sunt mii de pagini cu „mărturisiri” cum le spune Arhiepiscopul nostru. Și tocmai pentru că sunt „mărturisiri”, spuse în primul rând lui Dumnezeu și nu oamenilor, aceste scrieri nu s-au publicat.

Recunosc, din prima clipă când am intrat în chilia Înaltpreasfințitului Justinian am fost fascinat de raftul cu Caiete, unde fiecare este legat cu sfoară albă, un fel de sigiliu în formă de cruce care să le protejeze parcă de ochii profanilor. Cred că nimeni dintre cei care-l cunosc pe Înaltpreasfințitul Justinian nu s-a întrebat măcar o dată „oare ce scrie în acele caiete?”

Tocmai de aceea, la un moment dat, bazându-mă pe îndemnul din Scriptură „îndrăznește” și „cere și ți se va da”, mi-am făcut curaj și l-am rugat pe Arhiepiscopul nostru să-mi împrumute unul dintre Caiete. Gestul meu l-a tulburat extrem de mult, nu pentru că

Înaltpreasfințitul ar avea ceva de ascuns, ci pentru că acestea au în primul rând calitatea de mărturisire, sunt o adevărată spovedanie. Dar tulburarea a fost reciprocă, pentru că am realizat cât se poate de serios că nu sunt vrednic să am eu acces la gândurile de taină ale unui Sfânt Duhovnic al Neamului Românesc. Și poate tocmai acest lucru m-a ajutat. Nu mai am nicio îndoială că Arhiepiscopul Maramureșului și Sătmarului știe ce-i în noi, că de prea multe ori a deschis subiectele care mă frământau fără să-i dau niciun indiciu (și nu intru aici în detalii).

Ei bine, în ziua în care i-am cerut să-mi împrumute un Caiet, în primă fază am fost refuzat. Iar după aproximativ o oră și jumătate de discuții pe diverse teme, la plecare, Înaltpreasfințitul Justinian mi-a pus în mână Caietul 186, spunându-mi că mi-l dă să-l citesc pentru că i-a plăcut curajul și insistența de a afla lucruri noi. Eu știu însă că n-a fost numai asta: l-am primit și pentru că niciun om nu pleacă de la Arhiepiscopul nostru nemângâiat sufletește, neliniștit și neîmpăcat.

Când am început să citesc Caietul, am realizat că mi se întâmplă un lucru neașteptat. Am avut de câteva ori ocazia să culeg niște articole scrise de Înaltpreasfințitul Justinian pentru a fi publicate în ziar și mi-a fost destul de greu să-i înțeleg scrisul. Dar în cazul de față, am realizat că lectura Caietului îmi era extrem de ușoară, cu toate că Arhiepiscopul nu și-a schimbat caligrafia. Am luat-o ca pe un dar de la Dumnezeu, m-am bucurat și am mers mai departe. Și pe măsură ce parcurgeam cele 400 de pagini, câte are Caietul 186, mi-am dat seama că țin în mână „o mină de aur”, gânduri, trăiri, sentimente și rugăciuni care pot să-l facă și pe cel mai hâtru om să conștientizeze că Dumnezeu îl iubește. Așa că am început să culeg din

Caiet pasajele care pot să-i întărească în credință pe cei care vor ajunge să le citească. În momentul în care scriu aceste rânduri, nu știu dacă voi primi permisiunea de a publica gândurile Înaltpreasfințitului Justinian din Caietul 186, dar promit că voi încerca să-l conving, ba mai mult, îi voi mai cere un Caiet, pentru că cei care-l iubesc să aibă acces la cât mai multe din cugetările profunde ale Sfinției Sale. Și am încredere că voi reuși acest lucru, pentru că Bunul Dumnezeu ajută atunci când nu faci lucrurile pentru tine, ci pentru ceilalți. Iar Înaltpreasfințitul Justinian știe foarte bine acest lucru, pentru că el toată viața și-a dedicat-o celor din jur, Bisericii Dreptmăritoare și lui Dumnezeu.

Cu toate că am selectat din Caiet doar pasajele de interes general, trebuie știut că în paginile Arhiepiscopului sunt pomeniți toți cei cu care s-a întâlnit, care l-au vizitat pentru o binecuvântare și pentru care se roagă. Nu am cules toate acele nume, cu toate că pentru cei care l-au vizitat ar fi important să afle ce a scris despre ei. Pot însă să vă spun că Înaltpreasfinția Sa se roagă pentru toți, dar detaliile întâlnirilor nu apar nici măcar în Caiete, pentru că un duhovnic adevărat știe că atunci când un om își deschide sufletul, chiar dacă nu este sub epitrahilă, discuția este ca o spovedanie de care află numai Dumnezeu.

De asemenea, nu mi-am permis să culeg gândurile ce țin de latura intimă a Arhiepiscopului, cum ar fi unele vise, sau pasaje care aveau caracter prea evident de „mărturisire”.

Caietul de Reflecții cu numărul 186 a fost scris în perioada 22 decembrie 2014 - 23 februarie 2015. Ceea ce am cules din scrierile Arhiepiscopului Maramureșului și Sătmarului sunt

Reflecții

DIN CAIETELE
ARHIEPISCOPULUI JUSTINIAN

Caietele 186 și 187, anul 2014 - 2015

Ediție îngrijită de mircea crișan

lucruri de o mare valoare, gânduri ale unui mare Mărturisitor al lui Hristos, crâmpie din rugăciunile unui Sfânt menite să ne înalțe și să ne întărească, pasaje demne de un mare teolog, și chestiuni de detaliu și de finețe pe care o minte omenească nu le-ar putea așterne pe hârtie fără inspirația Duhului Sfânt. Și cu toate că sunt scrise cu mare har și sensibilitate, elementul care predomină este smerenia.

O smerenie care pentru noi, cei laici, pare dusă la extrem, în condițiile în care vorbim despre un om în jurul căruia se întâmplă adevărate minuni, un om care prin sfințenia și curățenia sa sufletească ne face și pe noi mai buni și ne apropie de Dumnezeu. O smerenie care șochează, pentru că este bulversant să vezi că Înaltpreasfințitul Justinian își atribuie apelative gen „eu, netrebnicul”, „eu, neputinciosul”, „eu, păcătosul”,

dar tocmai în această smerenie stă lucrarea lui Dumnezeu, pentru că noi să înțelegem că toate sunt din darul și mila Sa pentru oameni.

Să dea Bunul Dumnezeu și Maica Domnului ca Reflecțiile Înaltpreasfințitului Justinian să ajungă în casele și în sufletele cât mai multor credincioși pentru a ne fi reazem și scară spre cele sfinte!”

A urmat apoi Caietul 187, care are în total 398 de pagini și din care Mircea Crișan spune că: „însă am selectat și de aici doar chestiunile care îi pot interesa pe absolut toți cei care-L caută pe Dumnezeu, uitându-se prin fereastra arhiepiscopului Justinian. Am lăsat deoparte, și de această dată, aspectele prea personale care apar în unele pagini. Vă las bucuria de a-l regăsi pe Înaltpreasfințitul Justinian și aici, în aceste

„Toate cuvintele scrise în aceste caiete sunt sfinte mărturisiri pe care le-am făcut în fața lui Dumnezeu. Eu le numesc și Reflecții fericite, pe care Dumnezeu m-a luminat și m-a ajutat să le rostesc și să le vestesc pentru generațiile următoare. Generații binecuvântate de Dumnezeu ca să cunoască cuvintele Părinților, care cu sfințenie și dragoste au slujit pe Dumnezeu, Altarul și Biserica Lui, acum, așa cum Sfinții Părinți au slujit, au trăit și au vestit Cuvântul lui Dumnezeu lumii de la început.

Facem pogorământ, uneori, și pentru aceste pagini, când găsim persoane vrednice de încredere pentru a face cunoscute mărturisirile noastre, gândurile noastre, durerile și bucuriile trăite de noi în umilă noastră viață. Ca haina pe care o purtăm să nu o pătăm, pentru că haina preoțească, și mai presus, haina arhierescă, este haina lui Hristos.

Cuvânt și Gând și Faptă sunt adunate în aceste pagini, prețioase pentru mine. Pentru că au fost scrise cu lacrimi, cu multe și sfinte și umilite sudori. Reflecții consider că sunt toate cuvintele modeste pe care am îndrăznit să le scriu în caietele mele!”

J. Justinian
Arhiepiscopul
Maramureșului și Sătmarului

pagini inedite, la fel de rugător, iubitor, smerit, blând și iertător cum îl știți. Dar mai ales bucuria de a descoperi chestiuni surprinzătoare. De exemplu, am păstrat cronologia în care a fost scris Caietul și este extraordinară ușurința prin care se trece brusc de la aspecte simple, dar nu simpliste, spuse pe înțelesul tuturor, la esuri teologice de o profunzime nemaipomenită, dar scrise în așa fel încât să îl surprindă și pe cel cu studii teologice, dar și pe omul simplu. Ideea este că „de la vlădică, la opincă”, toată lumea se poate hrăni sufletește de la masa gândurilor ierarhului Justinian, omul care știe să ne deschidă ochii spre credință sau chiar să ne lase să ne uităm prin ochii lui la Dumnezeu, omul care știe să ne pună palma în palma lui Iisus să realizăm miracolul vieții și al nemuririi, omul care ne sfințește și pe noi prin sfințenia lui”.

Cartea se va găsi în curând în pangarele bisericilor, astfel încât credincioșii îl vor putea primi prin intermediul ei pe ÎPS Justinian în casele și, mai ales în sufletele lor, pentru că astfel să ajungă mai aproape de Dumnezeu.

RUSALIILE

Sărbătoarea Rusaliilor este cunoscută și sub denumirea de Duminica Cincizecimii sau a Pogorării Sfântului Duh. A fost numită „Rusalii” de la sărbătoarea trandafirilor din lumea romană „Rosalia”, consacrată cultului morților. Nu întâmplător, sâmbăta dinaintea Rusaliilor este destinată pomenirii celor morți, zi cunoscută și sub denumirea de Moșii de vară. Denumirea de Cincizecime vine de la faptul că se prăznuiește la cincizeci de zile după Paști.

Pogorarea Sfântului Duh nu are o dată fixă, face parte din sărbătorile cu dată schimbătoare. Este prăznuită totdeauna la zece zile după înălțare sau la cincizeci de zile după Paști. Anul acesta prăznuim Rusaliile pe 31 mai. Este ziua în care Duhul Sfânt S-a pogorât în chip de limbi ca de foc asupra Apostolilor.

Sfântul Grigorie Palama spune că Duhul Sfânt S-a revelat la Cincizecime în chip de limbi ca de foc, pentru a ne descoperi „că este de aceeași ființă cu Dumnezeu - Cuvântul, căci nimic nu este mai înrudit cu cuvântul decât limba”.

Pogorarea Sfântului Duh a fost făgăduită de Mântuitorul înainte de patima Sa:

„De folos este ca Eu să Mă duc; că de nu Mă voi duce Eu, Mângâietorul nu va veni”.

Și iarăși: „Voi ruga pe Tatăl și alt Mângâietor va trimite vouă: Duhul adevărului, Care din Tatăl purcede” (In.14,16-17). Iar înainte de Înălțarea Sa la cer, din nou le promite venirea Duhului: „Iar voi să rămâneți în Ierusalim, până când vă veți îmbrăca cu putere de sus”.

Împlinirea promisiunii a avut loc la zece zile după Înălțare, în dimineața zilei în care evreii din toată lumea serbau la Ierusalim Cincizecimea, ziua primirii Legii de către Moise, pe Muntele Sinai.

Din momentul împărțirii de Duhul Sfânt, ucenicii au început să vorbească în limbi neștiute de ei până atunci. Luminați de Duhul Sfânt, ei s-au făcut înțeleși de toți iudeii veniți din diverse locuri la Ierusalim, cu ocazia sărbătorii Cincizecimii - ziua primirii Legii de către Moise, pe Muntele Sinai.

RUSALIILE - SCURT ISTORIC

Părintele profesor Ene Braniște menționează, în Liturgica Generală, că Sărbătoarea de Rusalii este cea mai veche sărbătoare creștină, împreună cu cea a Paștilor, fiind prăznuită încă din vremea Sfinților Apostoli.

În primele secole creștine, praznicul Cincizecimii era o dublă sărbătoare: a Pogorării Duhului Sfânt și a Înălțării lui Hristos. În jurul anului 400, cele două sărbători s-au despărțit una de cealaltă.

„Voi ruga pe Tatăl și alt Mângâietor va trimite vouă: Duhul adevărului, Care din Tatăl purcede” (In. 14,16-17). Iar înainte de Înălțarea Sa la cer, din nou le promite venirea Duhului: „Iar voi să rămâneți în Ierusalim, până când vă veți îmbrăca cu putere de sus”.

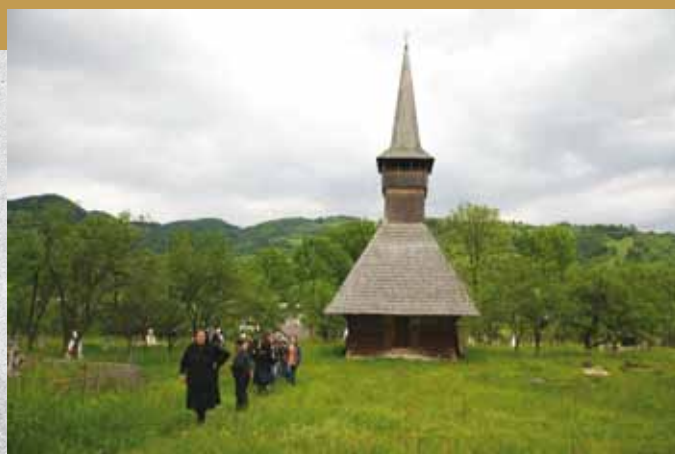
În vechime, în această zi, catehumenii primeau botezul într-un cadru solemn și festiv. Această sărbătoare este menționată în canonul 20 al Sinodului I Ecumenic de la Niceea, din anul 325.

RUSALIILE - ZIUA ÎN CARE BISERICA IA FIINȚĂ

Dacă prin lucrarea Duhului Sfânt, Dumnezeu Fiul S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat, tot prin Duhul Sfânt ni se împărtășește viața dumnezeiască și omenească a lui Hristos. Pogorarea Sfântului Duh este actul de trecere a lucrării mântuitoare a lui Hristos, din umanitatea Sa în oameni. Astfel, Biserica se constituie prin această extindere a vieții lui Hristos în noi. Având în vedere că prin Duhul ne împărtășim de Hristos, în Biserica Ortodoxă sfințele slujbe încep cu rugăciunea adresată Sfântului Duh:

„Împărate Ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, Care pretutindeni ești și pe toate le împlinești; Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăriunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre”.

De Rusalii în Maramureș

Acțiune filantropică în Parohia Dumbrăvița

*„Hristos lucrează
prin mâinile noastre”*

In urma orei de cateheză, copiii implicați în programul catehetic **HRISTOS ÎMPĂRTĂȘIT COPILOR**, au desemnat un grup de 7 tineri, care împreună cu părintele Ciocotișan Bogdan au avut misiunea de a identifica persoanele care au cea mai mare nevoie de ajutor spiritual, precum și de o masa caldă în perioada Postului Mare.

Preotul paroh, având în evidența parohială persoanele bolnave care se deplasează cu greutate și copiii rămași singuri, a propus echipei formate să-l însoțească la vizitarea acestora, pentru a constata necazurile cu care se confruntă și ce i-ar putea ajuta să treacă peste aceste suferințe.

Au fost vizitați câțiva bătrâni și o familie cu trei copii rămași în grija unei mătuși. Tinerii implicați în miniproiect au fost impresionați de poveștile de viață a acestor copii și au promis că vor reveni cu mici daruri pentru a mai alina puțin din suferința lor zilnică.

PROGRAMUL ACTIVITĂȚILOR
PROPRIU-ZISE

Ziua I

Părintele Ciocotișan Bogdan, împreună cu doamna Asistent social Pop Ioana și echipa de copii implicați în miniproiect au organizat un atelier de creație la Centrul Sfântul Apostol Andrei unde au confecționat mărtișoare și felicitări pentru ziua de 8 Martie.

Ziua II

Echipa s-a întâlnit din nou pentru o nouă zi de muncă. În această zi au pregătit iconițe pe sticlă și lemn pentru a fi vândute credincioșilor la Sfânta Biserică.

Ziua III

Pentru a întregi bugetul miniproiectului, copiii au fost angrenați de domnul primar al Comunei Dumbrăvița la curățenia de primăvară în centrul comunei. În urma acțiunii, s-a primit suma de 150 lei.

ZIUA IV

Duminică, după Sfânta Liturghie, au fost vândute în Pridvorul Bisericii bunurile confecționate de copii în cadrul atelierelor desfășurate.

ZIUA V

Părintele paroh a convocat echipa implicată în miniproiect pentru a analiza lucrările făcute în aceste zile, dar și pentru a definitiva bugetul miniproiectului.

În urma activităților desfășurate s-a adunat o sumă consistentă de bani.

ZIUA VI

Cu suma din buget s-au achiziționat mai multe produse alimentare și de igienă personală, haine etc. Toate aceste produse au fost duse personal de Părintele Paroh, Doamna Asist. Social și copiii implicați la casa celor 3 frați. Cei implicați, cât și cei ajutați, au luat masa împreună, rostind o rugăciune și au discutat despre importanța Postului Mare, cât și despre importanța Bisericii în viața noastră. Mătușa celor trei copii a mulțumit în mod deosebit copiilor pentru implicare și pentru darurile făcute, dăruind la rândul lor copiilor implicați câte un colac mic de pâine, împlinindu-se astfel scopul miniproiectului care s-a bazat pe îndemnul **DĂRUIND VEI DOBÂNDI!**

MĂRTURII ALE
CELOR IMPLICAȚI
ÎN PROIECTUL
„HRISTOS
LUCREAZĂ PRIN
MÂINILE NOASTRE”

„Acest proiect vine în ajutorul nostru, al preoților parohi, cât și al copiilor din parohiile noastre, care sunt implicați în proiectele catehetice desfășurate de Patriarhia Română, ajutându-ne să transpunem în faptă învățătura Sfintei Scripturi referitoare la ajutorarea aproapelui. Mulțumim Bunului Dumnezeu și tuturor celor implicați în acest miniproiect și rugăm pe Milostivul Dumnezeu să reverse mila și harul său peste toți fii Bisericii Sale”

Preot paroh Ciocotișan Bogdan,
Dumbrăvița

„În urma acestei frumoase experiențe, am învățat să iubesc mai mult pe cei aflați în nevoi și să prețuiesc fapta bună. Biserica ne oferă atâtea căi de a ne implica concret în viața semenilor noștri!”

Păscan Adelin,
participant la proiect

„Am pus suflet știind că aceste bucate vor ajunge pe masa unor oameni singuri și bolnavi. Mulțumesc părintelui paroh că ne-a îndrumat și sprijinit în această experiență inedită”.

Mureșan Daniela,
participant proiect

„Nici viața, nici moartea, nici îngerii, nici stăpânirile, nici cele de acum, nici cele ce vor fi, nici puterile, nici înălțimea, nici adâncul și nicio altă făptură nu va putea să ne despartă pe noi de dragostea lui Dumnezeu, cea întru Hristos Iisus, Domnul nostru”

(Romani 8, 38-39)

Petru era pescar căsătorit, neînvațat, trudit îndelung pe malurile Mării Tiberiada, stors de puteri de mrejele grele și goale ale profesiei lui. Un om trecut prin greutate, învățat cu foamea, lipsit de subtilități și de educație, talpa pământului și a mării, cu mâinile brăzdate de rănilor de funie și lovit din toate părțile de valurile acestei lumi. La chemarea lui Hristos Dumnezeu, lasă toate și îi urmează, renunță la statutul său de pescar și de cap de familie și merge pe urmele Mântuitorului. Ascultă cu atenție cuvintele care ies din gura lui Dumnezeu. Cască ochii mari la miile de minuni, pătrunde cu mintea lumina învierilor din morți săvârșite de Hristos, ascultă mușii grăind despre Cuvântul și vede pe orbi văzând Lumina lumii, pipăie trupul curat al celor vindecați de lepră și învață școala iubirii jertfelnice și vindecătoare de la Arhiepiscopul vindecării veșnice.

Îl urmează cu o credințioasă totală pe Cel care i-a schimbat viața definitiv. E impulsiv, nehotărât, nervos, exploziv uneori, însă iubirea pentru Învățător este mai mare decât toate defectele lui. Merge cu Stăpânul peste tot, simte cum duhul, străpuns de Cuvânt, intră în fiica lui Iair, cade la pământ în fața Luminei celei veșnice de pe Tabor, privește de aproape, somnoros, lacrimile de sânge ale lui Dumnezeu de pe Ghetsimani. Promite că va merge până la moarte cu Hristos. Îl sfătuieste să evite Crucea și Învierea de dragul vieții pământești. Sare la bătaie în grădina și taie urechea lui Malchus. Prinderea lui Iisus este pentru el sfârșitul speranțelor lui, dezamăgirea totală. În noaptea în care Dumnezeu este palmuit și biciuit de oameni, Petru își pierde mrejele mentale, cade

în frică și în deznădejde, se leapădă de Cel ce l-a primit, se blesteamă și se jură că nu-l cunoaște pe Cunoscătorul vieții lui. Și în acel moment, își dă seama de infinitul iubirii lui Hristos, un cutremur devastator îi cuprinde sufletul, iese afară și plânge cu amar pentru lepădarea lui. Suferă cumplit în inimă pentru Cel ce era bătut, sângerează sufletul lui de durere pentru Răstignit. Toate certitudinile lui, bazate pe viață, pe pământ și pe mare se zdrobesc de piatra inimii lui inundată de lacrimi. Se desființează pe sine pentru a face loc Celui ce iartă întregul univers. Se transformă în plângere pentru Cel ce a șters toată lacrima de pe toată fața. Pentru el, lepădatul, nu mai există nimic decât Hristos cel răstignit, bătut, străpuns, ucis pentru mântuirea lui. De aici Petru moare de-a binelea și începe o viață nouă, în care moartea

e neglijabilă și Viața nemuritoare se instăpânește peste lume. Este iertat pe mărturia întreită a iubirii care șterge întreita lepădare și devine Potir al Duhului Sfânt la Cincizecime care adapă Biserica cu Hristos cel euharistic. Vorbește la Rusalii și mii de oameni se botează în numele Treimii. Prezidează cu smerenie soboarele apostolești și ascultă tânguirea inimii lui pentru cadere. S-a răstignit o viață pe durerea lepădării de Creator și a ales cu smerenie să moară pe o Cruce, cu capul în jos, pentru a privi cerul pe care l-a dorit și l-a așteptat o viață întreagă și a-și mărturisii nevrednicia de a muri ca Dumnezeu.

Pavel era opusul total al lui Petru. Rabin preainvațat, de o subtilitate iudaică innăscută, geniu al Torei și fervent apărător al culturii iudaice, Pavel ducea la moarte pe creștini, această sectă

Viața și mucenicia Sfinților Apostoli Petru și Pavel

Biserica lui Hristos a hotărât să-i pună împreună în aceeași sărbătoare pe Sfinții Apostoli Petru și Pavel, verhovnicii Apostolilor lui Hristos și misionarii Evangheliei lui Dumnezeu. Sunt două persoane total diferite, care însă își împlinesc vocațiile spre slava lui Dumnezeu.

care-și revendică toate proorociile Testamentului. Profesor de teologie, cercetător al profețiilor, doctor în Lege, Pavel era leacul pentru orice deviație ideologică. A fost martor la uciderea lui Ștefan, a privit impasibil cum creștinii erau duși moarte pentru Cel răstignit, s-a mobilizat în persecuția galileenilor. Era necruțător în profunzimea teologiei lui, insidios, suficient sieși și convins că trebuie să stârpească prin sânge rebeliunea ideologică a creștinilor. Prin minune dumnezeiască, aude glas din cer, vede Lumina cea mai presus de fire care-i orbește ochii, simte puterea lui Dumnezeu celui Viu, pe care-l studiasse în insectarul targumelor o viață. Înțelege că Hristos este Biserica, auzind cuvintele: „Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești?”

Înțelege că fiecare durere a Bisericii îl doare infinit pe Dumnezeu, că rănilor celor zdrobiți sunt rănilor lui Hristos, că fiecare lacrimă a creștinilor curge prin ochii lui Dumnezeu. Adâncul învățurii lui rabinice se deschide către cerul împlinirii profețiilor în Mesia. Devine din cel mai acerb prigonitor,

cel mai ales apostol și teolog al Tainelor lui Dumnezeu. Este țepușa înfiptă în inima necredinței iudeilor și zdrobește prin har și cunoștință toate evaziunile teologice ale Talmudului. Merge în pustie pentru a-L vedea pe Dumnezeu printre lacrimi. Pornește în misiune și ară întreaga Europă cu mâinile lui, însămânțând Cuvântul Evangheliei. Nimic nu-l poate opri, nici prigonirea, nici boala cumplită, nici suferința, nici moartea, din apostolia sa jertfelnică.

„Nici viața, nici moartea, nici îngerii, nici stăpânirile, nici cele de acum, nici cele ce vor fi, nici puterile, nici înălțimea, nici adâncul și nicio altă făptură nu va putea să ne despartă pe noi de dragostea lui Dumnezeu, cea întru Hristos Iisus, Domnul nostru” (Romani 8, 38-39).

Pătrunde și interpretează Evanghelia cum n-a mai făcut-o nimeni. Intră ca un cateter în arterele Trupului lui Hristos și oxigenează cu teologie țesuturile noului organism veșnic. O minune de om care sparge în bucăți Europa cu toți idoli ei, pregătind-o

de frângerea întru Liturghie. Când vorbește cu lacrimi, cerurile îl ascultă căci îl dor cumplit rănilor Stăpânului lui și Hristos grăiește întru el. Îngerii din cer se opresc din liturghisire, căci Pavel prigonitorul a început să destăinuie Tainele Împăratului. E slab ca o trestie, dar în el se odihnește Puterea lui Dumnezeu. E mic de statură, dar vede înălțimile raiului. Are glasul stins, dar se face tăcere peste lume când vorbește. E bătut peste obraz de îngerul satanei, dar zdrobește cursele satanei de pe un întreg continent. Suferă îngrozitor, dar aduce la bucurie veșnică sute de mii de oameni. Mustră pe iudei și pe apostoli, muncește cu mâinile la corturi, scrie fervent și total epistole către toată suflarea. E prigonit și sfărâmat în trup, însă cuvintele lui sunt o undă de șoc a harului lui Dumnezeu. Oamenii se opresc din moarte când îl ascultă, izbucnesc în plâns și își schimbă viața și veșnicia.

Doi oameni de țărână, plini de toate durerile acestei lumi, slabi și îndoielnici, cu păcate grele la activ, însă care au reușit prin lacrimi și prin pocăință să desființeze întunericul din ei și s-au făcut Potire sfinte ale Liturghiei celei de taină a lui Hristos. Mucenici și apostoli, ei au lucrat toată viața, toată moartea și toată veșnicia pentru Hristos, iubirea vieții lor și viața iubirii lor. Nimic n-a fost mai important pentru ei decât sufletele celor scoși din robia morții spre tărâmul făgăduinței. Doi iudei cu vocație universală. Doi provinciali care sunt chemați în rugăciune în toate colțurile pământului.

Bibliografie:
Sinaxarul mare al Bisericii Ortodoxe-Luna iunie

Din această primăvară Centrul Afterschool „Sf. Apostol Andrei” din Dumbrăvița a devenit funcțional!

Centrul Afterschool „Sf. Apostol Andrei”, un proiect pentru mintea și sufletul copiilor

Un proiect extrem de util pentru elevi, care derulează activități inedite și utile printr-un parteneriat între Primărie, Parohia Dumbrăvița, UAC Europe și Asociația Nemus și Școala Dumbrăvița.

Centrul after-school „Sf. Apostol Andrei”, o casă a cunoașterii și dezvoltării minții și sufletului, a devenit, în această primăvară, funcțional. Datorită unui parteneriat intersectorial realizat la nivel local între Primărie, Parohia Dumbrăvița, UAC Europe și

Asociația Nemus și Școala Dumbrăvița, sunt organizate săptămânal activități utile, inedite și extrem de benefice pentru elevii comunei.

Cu ajutorul cadrelor didactice de la Școala Dumbrăvița și a UAC Europe și Asociației Nemus, săptămânal sunt

Duminică 22 martie 2015, grupa de cateheză a Parohiei Dumbrăvița a primit în vizită pe părintele inspector Gavril Băban, responsabil cu tineretul pe Episcopia Maramureșului și Sătmrului și pe părintele Vasile Fodoruț, slujitor la biserica „Sf. Iosif Mărturisitorul” din Baia Mare. O altă invitată de seamă a fost doamna Debora Codroiu, logoped și psiholog școlar, care alături de părintele paroh Bogdan Ciocotișan și doamna psiholog Monica Puha au abordat mai multe probleme spirituale și psihologice. Tema a fost fericirea. Ca de fiecare dată, a fost o discuție interactivă, copiii au povestit cum au experimentat fericirea, care au fost cele mai fericite momente din viața lor. Fiecare copil a venit cu un exemplu personal, au vorbit despre cele mai fericite momente împărtășite cu familia sau cu prietenii.

Suportul de curs a fost sponsorizat de UAC Europe și Asociația NEMUS și a fost distribuit gratuit tuturor elevilor care îl frecventează, iar părintele Bogdan îl predă și susține tot în mod gratuit și voluntar, ca parte a efortului său și parohiei Dumbrăvița de a promova și păstra cultura și tradițiile autentice care compun sufletul oricărei comunități locale.

organizate gratuit meditații pentru limba română, limba engleză și matematică, după următorul orar:

- **MARȚI:** orele 14.00-16.00 -2H- matematică - cls. a VIII-a
- **MARȚI:** orele 14.00-15.00 - 1H- limba engleză - cls. V-VI
- **MIERCURI:** orele 14.00-15.00 -1H- limba engleză - cls. VII-VIII
- **JOI:** orele 14.00-16.00 -2H- limba română - cls. A VIII-A

locală, cultură, învățământ, tradiții, obiceiuri etc., astfel încât elevii să-și cunoască mai bine comunitatea locală, specificul ei și elementele care compun „brand-ul local”, astfel încât acestea să poată fi promovate și transmise mai departe de tânăra generație.

Mai mult, duminica sunt organizate cursurile de dezvoltare personală, susținute bilunar, în mod gratuit, de preotul paroh Bogdan Ciocotișan și psihologul Monica Puha.

Din luna aprilie, preotul Bogdan Ciocotișan predă un curs de „istorie și identitate locală”, care reunește, într-un limbaj accesibil elevilor și într-un format atractiv, date și elemente legate de istoria

DE MARAMUREȘ
Gazeta

Baia Mare, Bd. Traian 23/9
Tel. 0728-836 348,
0362-401 332
fax 0362-401 331
www.gazetademaramures.ro

Fondator
Dan **PÂRCĂLAB**

Director general
Ioana **LUCĂCEL**

Coordonator de proiect
Mircea **CRÎȘAN**

IT/DTP
Ada **FONAI**

Redactori
Pr.dr. Cristian **Ștefan**
- consilier cultural
Pr. Vasile **Fodoruț**
Pr.dr. Augustin **Vasile**
- vicar administrativ
Protos. drd. Casian **Filip**
- eclesiarh al Catedralei
Episcopale „Sfânta Treime”
Arhidiacon **Teodosie Bud**
- consilier sector
economic-financiar
Arhidiacon **Andrei Pop**
- secretar eparhial
Preot Bogdan **Ciocotișan**
- președinte ATOP Baia Mare

Programul evenimentelor organizate de Rusalii

De sărbătoarea Pogorârii Sfântului Duh/Rusaliile, din acest an, Episcopia Ortodoxă a Maramureșului și Sătmarului în parteneriat cu Primăria Municipiului Baia Mare desfășoară o serie de evenimente cultural-artistice, care vor avea loc în municipiul nostru, după cum urmează:

Sâmbătă, 30 mai, de la ora 15.00, se va desfășura o conferință tematică susținută de actorul și scriitorul Dan Puric, ca răspuns la invitația lansată de Primăria Baia Mare. Evenimentul se va desfășura în Catedrala Episcopală Ortodoxă „Sfânta Treime”, fiind prima conferință organizată în incinta spațiului de sus.

PRIMA ZI DE RUSALII

Duminică, 31 mai, de la ora 10.00 Ps. Iustin Sigheteanul va oficia Liturghia solemnă, cu ocazia hramului catedralei, în incinta spațiului de sus, catedrala fiind simbol al ortodoxiei maramureșene și sătmărene.

Duminică, 31 mai, de la ora 17.00 va avea loc Procesiunea de Rusalii, la care invităm credincioșii din Baia Mare, membri ai asociațiilor de tineri și toți preoții ortodocși alături de Preasfinția Sa Iustin Sigheteanul și Primarul Cătălin Cherecheș.

Procesiunea va debuta de la Troița Eroilor din Piața Revoluției și va continua pe traseul: bd. București, bd. Unirii, până la Catedrala „Sfânta Treime”.

Duminică, 31 mai, de la ora 18.00, în Catedrala „Sfânta Treime”, Preasfințitul nostru Iustin Sigheteanul va oficia Vecernia Plecării Genunchilor, la care vor sluji toți preoții ortodocși din municipiul Baia Mare.

Duminică, 31 mai, de la ora 19.00, în Catedrala „Sfânta Treime” va avea loc un concert de muzică corală, susținut de Corala Doxologia a Catedralei Episcopale Sfânta Treime și corala Arhanghelii a preoților din Episcopia Maramureșului și Sătmarului, dirijate de Pr. Dr. Petrică Aurelian Covaciu.

EPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ
A MARAMUREȘULUI ȘI SĂTMARULUI
și
CATEDRALA EPISCOPALĂ
SFÂNTA TREIME BAIJA MARE
organizează
PROCESIUNE DE RUSALII
SPRE
“SFÂNTA TREIME”
DUMINICĂ, 31 MAI 2015

În Duminica Rusaliilor, cu ocazia Zilelor Culturale ale Municipiului Baia Mare, se va desfășura o procesiune ortodoxă, ca gest de mărturie și mărturisire a dreptei credințe.

Alături de Preasfinția Sa Dr. Iustin Sigheteanul, membrii ASCOR, ATOP BM și ATOCEM, preoții din Baia Mare, studenții teologi, tinerii seminaristi, și credincioșii ortodocși din Baia Mare se vor întâlni la ora 17.00, în Piața Revoluției, lângă Troița Eroilor, de unde vor pleca în procesiune spre Catedrala Sfânta Treime.

ITINERAR:
Piața Revoluției
Bulevardul București
Bulevardul Unirii
Catedrala Sfânta Treime

Ora 18.00, în Catedrală, Preasfinția Sa Iustin Sigheteanul va oficia Slujba Vecerniei Plecării Genunchilor împreună cu toți preoții din municipiul.

Ora 19.00 concert extraordinar de muzică corală susținut de:
Corală Doxologia a Catedralei Episcopale Sfânta Treime și
Corală Arhanghelii a preoților din Episcopia Maramureșului și Sătmarului
dirijate de Pr. Dr. Petrică Aurelian Covaciu

A DOUA ZI DE RUSALII

Luni, 1 iunie, de la ora 13.00, a doua zi de Rusalii și cu ocazia Zilei copilului, Asociația Tinerilor Catedralei (ATOCEM) va desfășura a doua ediție a evenimentului MICUL BICICLIST CREȘTIN.

Evenimentul se adresează copiilor cu vâsta până în 12 ani, cu scopul de a promova mersul pe bicicletă ca parte a unui stil de viață sănătos și se va desfășura în curtea catedralei.

Luni, 1 iunie, de la ora 17.00, Catedrala „Sfânta Treime” găzduiește un concert

extraordinar al maestrului-trubadur TUDOR GHEORGHE.

Organizatorul principal al acestui eveniment este Primăria Municipiului Baia Mare.

Toate aceste evenimente sunt incluse în seria de manifestări cultural-artistice „Zilele Culturale ale Municipiului Baia Mare” 2015, organizate și desfășurate sub îndrumarea Preasfinției Sale Iustin Sigheteanul și a Primarului Municipiului Baia Mare, Cătălin Cherecheș.